

Niedzielną Eucharystią źródłem braterstwa ludzi

Program duszpastersko-katechetyczny na rok 2021-2022 jest poświęcony Eucharystii w tajemnicy świętowania i posłania, zgłębia konsekwencje udziału w uczcie Eucharystycznej i misji, której udziela jej uczestnikom Jezus Chrystus”. Jego hasłem są słowa: „Posłani w pokoju Chrystusa”, a mottem biblijnym: „Ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie” (J 6,57). Celem programu jest troska o solidny i pełny przekaz prawdy na temat Eucharystii i zadań, które wypływają z uczestnictwa w Najświętszej Ofierze. Program zachęca do pogłębienia świadomości tego, czym jest liturgia, jaką ma wartość i znaczenie oraz budzi eucharystyczną żarliwość wśród duszpasterzy i wiernych, „dzięki którym stanie się im bliższa istota wiążąca między tajemnicą eucharystyczną, akcją liturgiczną i zaangażowaniem na rzecz drugiego, wynikającym z przeżywania Eucharystii jako sakramentu miłości” (Benedykt XVI, *Sacramentum caritatis*, 5). Jan Paweł II podczas Kongresu Eucharystycznego we Wrocławiu w 1997 r., ukazując Eucharystię jako źródło miłości społecznej, koncentrował się nie tylko na podkreśleniu jej wspólnotowego i wspólnototwórczego charakteru jako znaku braterstwa i solidarności, ale mocno wskazał na prawdziwe oblicze ludzkiej wolności, która ostatecznie winna być ukierunkowana na miłość, także miłość społeczną.

Jezus, ustanawiając Eucharystię w perspektywie czekającej Go śmierci, łączy ją z najwyższym aktem miłości oraz z definitywnym wyzwoleniem ludzkości od zła – dzięki ofierze złożonej za wielu – oraz z nakazem, by czynić to na Jego pamiątkę (por. Łk 22,19; 1Kor 11,25). Polecenie to wyraża również prośbę, by odpowiedzieć na Jego dar i by Go uobecnić na sposób sakramentalny. Zawarte jest również w tych słowach oczekiwanie, że Kościół, zrodzony z ofiary Chrystusa złożonej przez Niego na krzyżu, przyjmie ten dar i, wsłuchany w Ducha Świętego, nada mu liturgiczną formę. Eucharystia staje się więc doskonałą formą ofiarowania się Chrystusa za nasze grzechy. Jezus jest prawdziwym Barankiem Paschalnym, który dobrowolnie złożył za nas w ofierze samego siebie, ustanawiając w ten sposób nowe i wieczne Przymierze (por. Benedykt XVI, *Deus Caritas est*, 12). Sens Eucharystii w pełni wyjaśniają słowa Jezusa: „to czynicie na moją pamiątkę” (Łk 22,19). Oznaczają one przede wszystkim to, że Jezus Chrystus do czasu wprowadził wieczność, w sposób ostateczny nadając mu kierunek i obalając jego unicestwiająca moc. Słowa te oznaczają, że Jezus Chrystus jest niewyczerpanym źródłem odnowy człowieka i świata, pomimo ograniczeń i grzechów ludzi. Eucharystia jest odpowiedzią na znaki czasu współczesnej kultury. Na kulturę śmierci Eucharystia odpowiada kulturą życia. Na przykład egoizmowi jednostki i egoizmowi społecznemu Eucharystia potwierdza całkowity dar z siebie. Nienawiści

i terroryzmowi Eucharystia przeciwstawia miłość. W obliczu pozytywizmu naukowego Eucharystia głosi tajemnicę. Sprzeciwiając się rozpacz, Eucharystia uczy pewnej nadziei na szczęśliwą wieczność oraz ukazuje, że Kościół i przyszłość rodzaju ludzkiego są związane z Chrystusem, jedyną prawdziwie trwałą skałą, a nie z żadną inną rzeczywistością. Dlatego zwycięstwem Chrystusa jest lud chrześcijański, który wierzy w tajemnicę eucharystyczną, sprawuje ją i żyje nią.

Kiedy uczestniczymy w Eucharystii i przyjmujemy Ciało Pańskie, wszyscy „tworzymy jedno Ciało”. Dzięki Eucharystii jesteśmy wspólnotą. To korzystanie z daru Eucharystii zobowiązuje do dawania siebie potrzebującym. Przejmujące słowa napisał św. Jan Paweł II w swojej ostatniej encyklice *Ecclesia de Eucharistia*: „Znaczący jest fakt, że Ewangelia według św. Jana, w tym miejscu, gdzie Synoptycy opisują ustanowienie Eucharystii, proponuje, ukazując jednocześnie jej głęboki charakter, relację o «umywaniu nóg», w której Chrystus czyni siebie nauczycielem komunii i służby (por. J 13,1-20). Również apostoł Paweł, uznaje za «niegodne» wspólnoty chrześcijańskiej uczestnictwo w Wieczerzy Pańskiej, jeśli jest ona sprawowana w sytuacji podziału i obojętności wobec ubogich (por. 1Kor 11,17-22.27-34)” (nr 20). Eucharystia jest szkołą miłości i solidarności. Ten, kto żywi się Chlebem Chrystusa, nie może pozostać obojętny względem tych, którym również w naszych czasach brakuje chleba powszedniego. Dzisiaj na wzór Jezusa Chrystusa Kościół stara się wprowadzać w życie liczne inicjatywy, które mają na celu dowartościowanie człowieka i dzielenie się z innymi, tak aby nikomu nie zabrakło tego, co niezbędne do życia. Przyjęcie Komunii świętej domaga się stałego rozwoju miłości, która cierpliwą jest, łaskawa, życzliwa, nie szuka swego, niczym się nie zraża, która wszystko przetrzyma, która umie przebaczyć, nie pamięta urazy, nie zazdrości, nie unosi się pychą, nigdy nie ustaje... Taka miłość nadaje sens naszemu życiu.

Wskazania dla katechetów:

- ukazywać znaczenie Eucharystii jako uzdalniającej nas do dzieł miłosierdzia i troski o bliźnich;
- proklamować Słowo Boże, które kształtuje w nas wrażliwość na potrzeby bliźnich (ubogich, chorych, cierpiących, zagubionych);
- wskazywać na Eucharystię, która uzdalnia nas do dawania ofiary z siebie na rzecz bliźnich (poświęcenie sił fizycznych i czasu na rzecz dzieł miłosierdzia);
- przybliżać działalność Kościoła w służbie miłosierdzia (dzieła miłosierdzia prowadzone przez wspólnoty kościelne, także w wymiarze parafii).

Ks. Stanisław Łabendowicz

Modlitwa: Psalm 142 – *Bóg moją ucieczką*

Można wykorzystać wersję śpiewaną, np. *Psalm 142* w wykonaniu zespołu „Fioretti”: https://www.youtube.com/watch?v=aZeky-iz_a4

Wprowadzenie:

W jednej z książek dla młodzieży znalazłem wypowiedź młodej dziewczyny – być może waszej rówieśniczki, która dzieli się swoim problemem z modlitwą: „Uważam siebie za osobę wierzącą, często chodzę do kościoła. Mój problem polega na tym, że modlitwa mnie nudzi. Ciągłe odmawianie tych samych regulek, które znam od dzieciństwa, nuży mnie okropnie i nie mam na to ochoty. Z tego powodu coraz rzadziej się modlę, a jeśli mi się to zdarza, to tylko z obowiązku”. Co zatem zrobić, aby modlitwa nie była „nudnym obowiązkiem” czy dodatkiem, ale rzeczywistą rozmową z Panem Bogiem, a przy tym czymś tak ważnym i oczywistym dla życia chrześcijanina jak oddychanie czy codzienny posiłek?

Czytanie: Mt 6,5-15 – *Jeśli chcesz się modlić... „Ojciec nasz...”*

Konferencja:

1. Czym jest a czym nie jest modlitwa?

Katechizm Kościoła Katolickiego (2558-2565) uczy nas, że „modlitwa to zwrócenie się sercem ku Bogu. Kiedy człowiek się modli, wchodzi w żywą relację z Bogiem” (zob. YC 469: „Modlitwa to wielka brama do wiary. Kto się modli, nie żyje już więcej dzięki sobie, dla siebie i swoją własną siłą. Wie, że istnieje Bóg, do którego należy się zwracać. Człowiek modlący się coraz bardziej zawiera się Bogu. Już teraz szuka więzi z Tym, z którym pewnego dnia spotka się twarzą w Twarz. Dlatego do życia chrześcijańskiego przynależy wysiłek codziennej modlitwy. Jednak nie można nauczyć się modlić, tak jak uczy się techniki. Choć dziwnie to zabrzmiało: modlenie się jest darem, który otrzymujemy przez modlenie się”).

Zatem modlitwa nie powinna być ani „pańszczyzną do odrobienia”, ani „odklepaniem wyuczonych formułek”. Bo trudno nazwać modlitwą tylko recytowanie, słowo w słowo i to bez pomyłki, formułek bez zaangażowania naszego serca w to, co się mówi. Modlitwa nie jest też „magicznym zaklęciem”, które sprawi, że spełnią się nasze prośby i to natychmiast po ich wypowiedzeniu. A Bogu też nie jest miła modlitwa, do której zmuszają nas inni, która – jak to ktoś powiedział: „jest jak odrabianie niechcianej pracy domowej”.

Czym jest modlitwa? Modlitwa jest jak spotkanie z Przyjacielem, a jest nim Bóg. W modlitwie – tak jak w spotkaniu z przyjacielem – ważnych jest kilka elementów: 1. samo spotkanie, czyli stanąć twarzą w twarz z Bogiem; 2. czas – Bóg ma go dla nas; dlaczego my nie możemy znaleźć chwili dla Niego?; 3. Słowa – nie musi być ich dużo, ale Przyjacielowi mówi się o różnych sprawach, szczególnie o tym, co jest ważne... ale też potrzeba słuchać tego, co On chce powiedzieć.

Pan Bóg oczekuje od nas wejścia w relację z Nim i wzywa nas do modlitwy nieustannej – abyśmy szukali Go nie tylko w chwilach trudnych, gdy oczekujemy od Niego pomocy (zobaczcie ile jest tej modlitwy w naszych sercach przed klasówką, przed trudnym sprawdzianem). A Bóg pragnie, byśmy przebywali z Nim zawsze, czyli weszli z Nim w komunie, zjednoczenie. Modlitwa powinna angażować nas całych: ciało, duszę, intelekt i uczucia.

Na jeszcze jeden bardzo ważny element modlitwy zwraca uwagę Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki. W jednej ze swoich konferencji przypomniał słowa

św. Pawła Apostoła z *Listu do Rzymian*: „Pisze on, że modlitwa jest sprawą Ducha Świętego, który przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, wie, że przyczynia się ze świętymi zgodnie z wolą Bożą (Rz 8,26-27). W tych słowach ukazana jest tajemnica modlitwy chrześcijańskiej. Modlitwa to sprawa między Bogiem a nami i nie może ona być sprawą tylko naszych naturalnych uzdolnień. Ostatecznie można się nauczyć na pamięć pewnych formuł modlitewnych, można się przyzwyczaić do regularnego ich odmawiania, ale to nie jest jeszcze modlitwa w Duchu. Jeżeli nie jesteśmy wewnętrznie zaangażowani, jeżeli nie przeżywamy w modlitwie bezpośredniego spotkania z Bogiem, jeżeli ta modlitwa nie jest wewnętrznym zmaganiem się ze sobą po to, żeby wyjść z ciasnego więzienia swego egoizmu na spotkanie z Bogiem, to jeszcze niewiele rozumiemy z życia modlitwy. To nie jest modlitwa w Duchu” (Konferencja wygłoszona 8 VIII 1973 r. w Krościenku, w: *Panie, naucz nas modlić się*, cz. 1, Krościenko 1999, s. 29-34).

2. Od kogo uczyć się modlitwy?

Pierwszym Nauczycielem modlitwy jest Jezus Chrystus. On nie tylko zachęca nas do modlitwy, ale również uczy jej nas (tak jak to słyszeliśmy w odczytanej Ewangelii). Daje też świadectwo modlitwy: wiele razy na kartach Ewangelii czytamy o tym, jak sam się modlił, np. całą noc przed wyborem apostołów, przed rozmnożeniem chlebów czy w wielkoczwartkowy wieczór w Ogrójcu przed pojmaniem. Wzorem modlitwy jest również Matka Najświętsza, która wszystkie sprawy związane z Bożym Synem rozważała w swoim sercu.

Modlitwy uczą nas również **święci** i błogosławieni – ich życie i pisma pouczają nas, że są różne drogi świętości i różne typy duchowości chrześcijańskiej. Każdy z nas może znaleźć wśród nich odpowiedni dla siebie wzór postępowania jak również modlitwy.

Modlitwy uczymy się w naszych rodzinach, przede wszystkim od rodziców, **dziadków czy starszego rodzeństwa**. Rodzina chrześcijańska jest miejscem pierwszym, zwanym Kościołem Domowym, w którym dziecko uczy się modlitwy i do niej wychowuje.

Nauczycielami modlitwy są też kapłani, którzy niejako z urzędu mają prowadzić wiernych do żywych źródeł modlitwy, a także osoby życia konsekrowanego, których fundamentem życia jest modlitwa.

Warto wspomnieć też katechetów, grupy modlitewne i formacyjne – gdy czerpią natchnienie z autentycznych źródeł modlitwy chrześcijańskiej są oparciem dla jedności Kościoła.

3. Gdzie? Kiedy? Jak? Co się przyda?

Jakie są uprzywilejowane miejsca modlitwy? Można modlić się wszędzie, lecz wybór sprzyjającego miejsca nie jest obojętny dla modlitwy. Kościół, dom Boży, jest właściwym i uprzywilejowanym miejscem modlitwy liturgicznej i adoracji Najświętszego Sakramentu. Również inne miejsca pomagają modlić się, jak: «kąciak modlitewny» w domu, klasztor, sanktuarium (KKKK 566).

Jakie momenty są najbardziej wskazane dla modlitwy? Wszystkie momenty są wskazane dla modlitwy, ale Kościół proponuje wiernym rytmy modlitwy, mające podtrzymywać modlitwę nieustanną: modlitwa poranna i wieczorna, przed jedzeniem i po jedzeniu, Liturgia Godzin, niedzielna Eucharystia, różaniec, święta roku liturgicznego (KKKK 567).

Jakie są formy życia modlitwy? Módl się, jak umiesz. Sposobów modlitwy jest tyle, ile nas jest. Codziennie możesz modlić się inaczej. Tradycja chrześcijańska zachowała trzy główne formy życia modlitwy: modlitwa ustna, rozmyślanie i modlitwa kontemplacyjna. Ich wspólną cechą jest skupienie serca (KKKK 568).

Czy jest możliwe modlić się w każdym momencie? Modlitwa jest zawsze możliwa, ponieważ czas chrześcijanina jest czasem Chrystusa Zmartwychwstałego, który jest z nami «przez wszystkie dni» (Mt 28,20). I dlatego modlitwa i życie chrześcijanina są nierozłączne (KKKK 576). Dobrze jest znaleźć stały czas na modlitwę (rano, wieczorem, w ciągu dnia).

Codzienny ekwipunek modlitewny – CEM. Do codziennej modlitwy warto mieć przygotować sobie „ekwipunek modlitewny”, w którym powinny znaleźć się m.in.: modlitewnik, różaniec, Pismo Święte, telefon z aplikacją modlitewną... zestaw chusteczek (bo czasem modlitwa jest bardzo emocjonalna) i otwarte serce.

4. O co i za kogo się modlić? – czyli o intencjach modlitewnych. „Modlitwa pięciu palców papieża Franciszka”

KCIUK – Kciuk jest palcem, który jest najbliżej ciebie. Zaczynaj więc modlitwę modląc się za tych, którzy są ci najbliżsi. Są to osoby, które najłatwiej sobie przypomnieć. Modlić się za tych, których kochamy to „słodki obowiązek”.

PALEC WSKAZUJĄCY – Sąsiedni palec jest palcem wskazującym. Pomódl się za tych, którzy wychowują, kształcą i leczą. Oni potrzebują wsparcia i mądrości,

by prowadzić innych we właściwym kierunku. Niech stale będą obecni w twoich modlitwach.

PALEC ŚRODKOWY – jest najwyższy z palców. Przypomina nam o naszych przywódcach, liderach, rządzących, tych, którzy mają władzę. Oni potrzebują Bożego kierownictwa.

PALEC SERDECZNY – kolejny palec to palec serdeczny. Zaskakujące, ale jest naszym najsłabszym palcem. Przypomina nam on by modlić się za słabych, chorych, strapiionych i obciążonych problemami. Oni potrzebują twojej modlitwy.

MAŁY PALEC – W końcu nasz mały palec, najmniejszy ze wszystkich. Powinien on przypominać ci o modlitwie za siebie samego. Kiedy zakończysz modlić się za cztery grupy wymienione wcześniej, twoje własne potrzeby ujrzą we właściwej perspektywie i będziesz gotów, by pomodlić się za siebie samego w sposób bardziej prawdziwy i skuteczny. Amen.

5. Zamiast puenty

Papież Jan Paweł II na XV. Światowych Dniach Młodzieży w Rzymie w 2000 roku powiedział:

„Pozwólcie, by Duch Święty was kształtował. Doświadczajcie modlitwy, pozwalając Duchowi mówić do waszych serc. Modlić się, znaczy dać trochę swojego czasu Chrystusowi, zawierzyć Mu, pozostawać w milczącym słuchaniu Jego Słowa, pozwalać mu odbić się echem w sercu” (Pozdrowienie Ojca Świętego, Rzym, 15 sierpnia 2000 r.).

opr. ks. dr Stanisław Piekielek

OGŁOSZENIA

1. Realizujemy trzyletni program duszpastersko-katechetyczny pt. „**Eucharystia daje życie**” 2019-2022. Program na rok szkolny 2021/2022: „**Posłani w pokoju Chrystusa**” podejmuje aspekt świadomego udziału wiernych w Eucharystii oraz zadań wynikających z „owoców Komunii świętej” (KKK 1391). **Treści programowe obecnego spotkania katechetów obejmują tematykę: *Niedzielną Eucharystia źródłem miłości i braterstwa*** i przygotowują bezpośrednio w stronę misji, której Chrystus Pan udziela wszystkim zebranym przy eucharystycznym stole.
2. Zaplanowanie i przeprowadzenie rekolekcji wielkopostnych 2022 r. będzie uzależnione od sytuacji epidemicznej i aktualnych form nauczania dzieci i młodzieży w szkole. Postarajmy się w parafiach o jak najlepsze duchowe przeżycie przez dzieci i młodzież czasu Wielkiego Postu. **PT. Ksiądz Proboszcz wraz z katechetami z danej parafii**, na terenie której znajdują się szkoły, są odpowiedzialni za **zorganizowanie rekolekcji wielkopostnych dla dzieci i młodzieży w formie możliwej do aktualnej sytuacji epidemicznej**. Termin i sposób przeprowadzenia rekolekcji **Ks. Proboszcz zgłasza do dyrekcji szkoły** przynajmniej miesiąc wcześniej. Obowiązkiem duszpasterzy i katechetów jest przygotowanie merytoryczne i przeprowadzenie rekolekcji szkolnych. W parafii należy wcześniej przekazywać informacje o rekolekcjach i poprzez modlitwę współtworzyć pozytywną atmosferę współodpowiedzialności rodziców i wspólnoty wiary za formację dzieci i młodzieży. W organizacji rekolekcji należy zachęcać i angażować nauczycieli i wychowawców z danej szkoły.
3. **Wielkopostny dzień skupienia dla katechetów świeckich** planujemy przeprowadzić w **III niedzielę Wielkiego Postu 20 marca 2022 r. w Wyższym Seminarium Duchownym w Radomiu** (ul. Młyńska 23/25). Początek spotkania o **godz. 10.00**.
4. Prosimy PT. Księża Prefektów i Katechetów uczących w szkołach, aby monitorowali sytuację związaną z katechezą. Wypisanie się dzieci młodzieży z religii w szkole jest niepokojące. Rodzice powinni rozmawiać ze swoimi dziećmi oraz katechetami na ten temat. Rezygnując z katechezy, pozbawiają się możliwości przygotowywania się do sakramentów i rozwoju duchowego tak potrzebnego w okresie dorastania.
5. Przypominamy PT. Katechetom o bieżącym regulowaniu należności za **Zeszyty Formacji Katechetów. Od 1 stycznia 2022 r. cena jednego egzemplarza wynosi 6 zł**. Wielu katechetów ma duże zaległości w opłatach za ZFK. Wysokość zaległości indywidualnych można sprawdzić w Wydziale Katechetycznym osobiście lub telefonicznie. Wpłaty można dokonywać na konto Kurii Diecezji Radomskiej (ul. Malczewskiego 1, 26-600 Radom) w tytule wpisując Zeszyty Formacji Katechetów – **nr konta PKO BP S. A. I O/Radom 88 102043170000520200228874**.
6. Prosimy PT. Księża Proboszczów i Prefektów oraz katechetów o wcześniejsze zgłaszanie do Wydziału Katechetycznego dłuższych zwolnień i potrzebnych zastępstw. Aktualnie mamy braki personalne i duże trudności w znalezieniu zastępstwa, np. na czas choroby katechety.
7. Zapraszamy do udziału w rekolekcjach dla katechetów świeckich. Najbliższy turnus odbędzie się w dn. 21-23 stycznia br. w Turno-Emaus. Są jeszcze wolne miejsca; można się zapisać do poniedziałku 17 stycznia br. Ze względu na duże podwyżki cen mediów, żywności oraz kosztów pracy Dom rekolekcyjny **EMAUS** podniósł kwotę rekolekcji dla katechetów. **Od stycznia br. cena turnusu wynosi 300 zł od osoby (150 zł za dobę)**.
8. Wszystkim PT. Księżom Proboszczom i Katechetom składamy wyrazy podziękowania za wszelką troskę o dzieło katechizacji na terenie parafii i diecezji.
*Dyrektor Wydziału Katechetycznego
Ks. prof. KUL dr hab. Stanisław Łabędowicz*

Radom, 12 stycznia 2022 r.

FORMACJA KATECHETÓW – rok szkolny 2021/22

ZJAZDY KATECHETYCZNE - dla wszystkich uczących -

- ♦ **OGÓLNODIECZJALNE** (dwa spotkania)
(Radom, ul. Ks. inf. A. Staniosa)
 - (1) 30 sierpnia 2021 (poniedziałek) – siostry zakonne i katecheci świeccy, godz. 10.00
 - (1) 31 sierpnia 2021 (wtorek) – księża i zakonnicy, godz. 10.00
 - (6) 4 czerwca 2022 (sobota) godz. 10.00
- ♦ **REJONOWE** (cztery spotkania)

Końskie – piątek, godz. 15.30 – Parafia Chrystusa Odkupiciela (ul. Gimnazjalna)
(2) 8 października 2021 (3) 19 listopada 2021
(4) 14 stycznia 2022 (5) 22 kwietnia 2022

Kozienice – piątek, godz. 15.30 – Parafia Świętej Rodziny (ul. Głowaczowska)
(2) 8 października 2021 (3) 19 listopada 2021

UWAGA: Katecheci z rejonu Kozienice w styczniu i w kwietniu uczestniczą w spotkaniach w Radomiu, ul. Ks. inf. A. Staniosa, sobota, godz. 9.30

(4) 15 stycznia 2022 (5) 23 kwietnia 2022

Opoczno – czwartek, godz. 15.30 – Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego (ul. Westerplatte)
(2) 7 października 2021 (3) 18 listopada 2021
(4) 13 stycznia 2022 (5) 21 kwietnia 2022

Radom – sobota, godz. 9.30 – Radom, ul. Ks. inf. A. Staniosa
(2) 9 października 2021 (3) 20 listopada 2021
(4) 15 stycznia 2022 (5) 23 kwietnia 2022

Skarżysko – piątek, godz. 15.30 – Parafia MB Ostrobramskiej (ul. Wileńska)
(2) 8 października 2021 (3) 19 listopada 2021
(4) 14 stycznia 2022 (5) 22 kwietnia 2022

Starachowice – piątek, godz. 15.30 – Parafia Świętej Trójcy (ul. Kościelna)
(2) 8 października 2021 (3) 19 listopada 2021
(4) 14 stycznia 2022 (5) 22 kwietnia 2022

Zwoleń – czwartek, godz. 15.30 – Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego (ul. Kard. Wyszyńskiego)
(2) 7 października 2021 (3) 18 listopada 2021
(4) 13 stycznia 2022 (5) 21 kwietnia 2022

Uwaga: Każdy katecheta uczestniczy w 2 spotkaniach ogólnodiecezjalnych i 4 spotkaniach rejonowych. Jeśli nie możemy uczestniczyć w swoim rejonie, bierzemy udział w innym spotkaniu (nie zwalniamy się, jeśli termin nam nie odpowiada z powodu innych zajęć).

♦ Wydział Katechetyczny

Radom, ul. Malczewskiego 1, tel. 48-34 06 238 (sekretariat)

poniedziałek	9 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	ks. Stanisław Piekielnik
wtorek	9 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	ks. Wojciech Wojtyła
	14 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	p. Ewa Majcher (metodyk)
środa	9 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	ks. Andrzej Gozdur
	14 ³⁰ -15 ³⁰	p. Elżbieta Bieniek (metodyk)
	16 ⁰⁰ -17 ⁰⁰	p. Ewa Majcher (metodyk) w siedzibie RODoN
czwartek	9 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	ks. Dariusz Frydrych
piątek	9 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	ks. Dariusz Frydrych
	9 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	ks. Sławomir Molendowski

Ks. dyr. Stanisław Łabendowicz, tel. 48-34 06 239
środa - godz. 14³⁰-16⁰⁰, w dni spotkań czwartkowych od godz. 17⁰⁰

BIULETYN
KATECHE-
TYCZNY

Wydawca: Wydział Katechetyczny Kurii Diecezji Radomskiej. Adres: ul. Malczewskiego 1, 26-600 Radom, tel/fax 48-34 06 238; www.wydzial.katecheza.radom.pl; e-mail: webmasterwydzial@poczta.opoka.org.pl

DNI SKUPIENIA - dla katechetów świeckich -

Adwentowy dzień skupienia

27 listopada 2021 r. (sobota przed I niedzielą Adwentu),
(Radom, Parafia MB Miłosierdzia, ul. Ks. inf. A. Staniosa),
godz. 9³⁰

Wielkopostny dzień skupienia

20 marca 2022 r. (III niedziela Wielkiego Postu),
(Radom, Wyższe Seminarium Duchowne, ul. Młyńska 23/25),
godz. 10⁰⁰

REKOLEKCJE - dla katechetów świeckich -

prowadzi: ks. dr Grzegorz Zieliński

22-24 października 2021 r. – Turno / Białobrzegi
21-23 stycznia 2022 r. – Turno / Białobrzegi
04-06 lutego 2022 r. – Skarżysko-Kamienna
20-22 maja 2022 r. – Kalków / Eremy
10-12 czerwca 2022 r. – Turno / Białobrzegi

► Koszt tegorocznych rekolekcji wynosi:
Kalków i Skarżysko-Kamienna – 220 zł, Turno – 300 zł.
► Wraz z deklaracją wypełnioną **osobiście** w Wydziale Katechetycznym wpłacamy **zaliczkę** w wysokości 100 zł.
► Rekolekcje rozpoczynają się w piątek o godz. 18.00, a kończą w niedzielę ok. godz. 13.00.

KONKURSY 2021-2022

1. Olimpiada Teologii Katolickiej – dla szkół średnich (ks. Stanisław Piekielnik) „Oblicza Miłosierdzia w nauczaniu i praktyce Kościoła” (Płock 2021-2022)
 - a) etap szkolny – 17 listopada 2021 r. (w szkołach)
 - b) etap diecezjalny – 9 marca 2022 r. (Radom, WSD, ul. Młyńska 23/25)
 - c) etap ogólnopolski – 31 marca - 2 kwietnia 2022 r. (Płock)
2. Konkurs Wiedzy Religijnej dla uczniów klas IV-VI szkół podstawowych (ks. Andrzej Gozdur) [Temat: Prymas Tysiąclecia Kardynał Stefan Wyszyński] 11 maja 2022 r.
3. Konkurs Wiedzy Religijnej dla uczniów klas VII-VIII szkół podstawowych (ks. Wojciech Wojtyła) [Temat: Święty Paweł Apostoł narodów] 22 marca 2022 r.
4. Konkurs plastyczny dla uczniów klas I-III szkół podstawowych (ks. Dariusz Frydrych) [Temat: Posłani w pokoju Chrystusa] 13 maja 2022 r.
5. Konkurs plastyczny dla uczniów szkół specjalnych (ks. Dariusz Frydrych) [Temat: Posłani w pokoju Chrystusa] 28 kwietnia 2022 r.

DYŻURY WIZYTATORÓW I METODYKÓW